

நாம் அளவுக்கேற்றபடி

இருக்கின்றோமா?

[11:1, 2]

தற்போது நாம், ஆறாம் மற்றும் ஏழாம் எக்காளங்களுக்கு இடையில் உள்ள இடையிசையைப் பற்றிப் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் (10:1-11:13). இனிவரப்போகின்ற இடர்ப்பாடு மிகுந்த காலங்களின்போது சபை என்ன செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்று விளக்கப்படுத்துவதே இந்த இடையிசையினுடைய முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது. நமது முந்திய இரு பாடங்களில், நாம் தேவனுடைய வசனத்தை மதித்து அதை நமக்கு ஏற்புடையதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியிருந்தோம். இந்தப் பாடத்தில் நாம், அந்த வசனத்தின் அடிப்படையிலான சுய-பரிசோதனையின் தேவையை வலியுறுத்துவோம்.

இந்த எடுத்துரைப்பு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் 11ம் அதிகாரத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது,¹ இது “வேதாகமத்தின் மிகவும் கடினமான புத்தகத்தின் மிகவும் கடினமான அதிகாரம்” என்று சிலர் நம்புகின்றனர்.² லியோன் மோரீஸ் அவர்கள், “இந்த அதிகாரம் விளக்கியுரைப்பதற்கு அசாதாரணமான கடினமாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.³ புரூஸ் மெட்லெஜர் அவர்கள், இந்த அதிகாரம் “இந்த முழுப் புத்தகத்திலும் மிகவும் கலக்கம் ஏற்படுத்தும் பகுதிகளில் ஒன்றாக உள்ளது” என்று ஒப்புக்கொண்டார்.⁴ மார்ட்டின் கிடில் அவர்கள், இந்த அதிகாரம் “ஒரே வேளையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் முழுவதிலும் மிகவும் கடினமானதாகவும், மிகவும் முக்கியமானதாகவும் உள்ளது” என்று கூறினார்.⁵

இந்த அதிகாரத்தில் மறைவான அடையாளத்துவம் அடங்கியுள்ளது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன், ஆனால் இந்த அதிகாரத்தின் முதன்மைச் செய்தி தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. மாறுபட்ட விளக்கங்களின் பரவலான வரிசை அமைப்புத்தான் இந்த அதிகாரத்தை அவ்வளவு கடினமாக்குவதாகத் தோன்றுகிறது. “வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் எந்தப் பகுதியும் ... இதைக் காட்டிலும் அதிகம் புனைவு நிறைந்த விளக்கங்களுக்குத் தன்னைச் சாய்ப்பதில்லை.”⁶ இந்த “புனைவு நிறைந்த விளக்கங்கள்” அடிப்படையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திற்கான மாறுபட்ட அணுகுமுறைகளினால் ஏற்பட்ட விளைவாக உள்ளன.⁷ குறிப்பாக, அடையாளத்துவ மொழிநடையை நேரடி அர்த்தமாக

ஏற்படுத்தும் மனப்போக்குதான் குழப்பமூட்டுவதாக உள்ளது. பல விளக்கவுரைகளில் நீங்கள், நேரடியான யூதர்களை, நேரடியான தேவாலயத்தை, நேரடியான ஒரு நகரத்தை மற்றும் நேரடியான ஒரு கால அளவைப் பற்றி வாசிப்பீர்கள்.

குழப்பங்கள் ஏராளமாய் இருந்தபோதிலும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தைப் பற்றி நீங்கள் ஒரு ஆரோக்கியமான, கருத்துணர்வுள்ள அணுகுமுறையைப் பெற்றுக்கொள்ளுபவர்களாய் இருந்தால், இவ்வசனப்பகுதி பற்றிய உங்கள் படிப்பில் நீங்கள் அளவுகடந்த சிரமங்களை அனுபவிக்கக்கூடாது. இந்த அதிகாரம், இன்றைய நாட்களில் சபைக்கு வல்லமை நிறைந்த பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது. நேரெதிர்க்கருத்துக்கள் அந்தத் செய்தியை தடைசெய்துவிட அனுமதிக்காதீர்கள்.

முக்கியமான செய்திகள்

முந்திய அதிகாரத்தில் யோவானுக்கு, சிறு புத்தகத்தை எடுத்து உண்ணும்படி கூறப்பட்டபோது, அவர் பங்கேற்பாளராயிருக்கும்படி தள்ளப்பட்டார் (10:8-11). அவர் “மேடையில் இருந்தபோது” அவருக்கு கூடுதலான பணிப்பொறுப்பு ஒன்று தரப்பட்டது. அவர், “பின்பு கைக்கோலுக்கு ஒப்பான ஒரு அளவுகோல் என்னிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது” என்று எழுதினார் (11:1அ). மூலவசனத்தில் “rod” என்ற வார்த்தை நேரடி அர்த்தத்தில் “reed”⁸ என்றுள்ளது. நீண்ட பிரம்பு போன்ற நாணல்கள் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கில் வளர்ந்தன. இந்தத் தாவரங்கள் சிலவேளைகளில் பத்து அல்லது அதற்கும் அதிகமான அடிகள் உயரம் வளர்வதுண்டு. இதைப்போன்ற ஒன்று, ஒரு அளவுகோலாகப் பயன்படுத்தப்படும்படிக்கு அப்போஸ்தலரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது.⁹

பின்பு அவரிடத்தில், “யாரோ ஒருவர்” பேசினார் (11:1ஆ) - இது அநேகமாக, அந்தச் சிறு புத்தகத்தை உண்ணும்படி அவரை அறிவுறுத்தியிருந்ததான “வானத்தில் இருந்து வந்த” (10:4) அதே குரலாக இருக்கலாம்.¹⁰ இந்த “யாரோ ஒருவர்” அவருக்குப் பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்:

நீ எழுந்து, தேவனுடைய ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், அதில் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களையும் அளந்துபார். ஆலயத்திற்குப் புறம்பே இருக்கிற பிரகாரம் புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டபடியால் அதை அளவாமல் புறம்பாக்கிப்போடு; பரிசுத்த நகரத்தை அவர்கள் நாற்பத்திரண்டு மாதமளவும் மிதிப்பார்கள் (11:1இ, 2). (“தேவாலயத்தை அளவிடுதல்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

இதை நாம் வாசிக்கையில், கேள்விகள் விரைவாய்ப் பெருகுகின்றன, ஆலயம், பலிபீடம் மற்றும் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் என்பவை எதைக் குறிப்பிடுகின்றன? அவற்றை “அளத்தல்” என்பதன் முக்கியத்துவம்

என்னவாக உள்ளது? “ஆலயத்திற்குப் புறம்பே இருக்கிற பிரகாரம்” என்பது என்ன? பிரகாரமானது அளக்கப்படாது இருத்தலின் முக்கியத்துவம் என்ன? “அது புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது” என்ற வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்ன? “பரிசுத்த நகரம்” என்பது என்ன? புறஜாதியார் பரிசுத்த நகரத்தை மிதித்துப் போடுவார்கள் என்பதன் கருத்து என்ன? “நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? இந்தக் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றும் எடுத்துரைக்கப்படும்/பதில் அளிக்கப்படும், ஆனால் விபரங்களின் சிக்கலான தன்மையானது முதன்மைச் செய்தியில் இருந்து நம்மை விலக்கிவிட நாம் அனுமதித்து விடக்கூடாது.

“அளத்தல்” என்ற வார்த்தையில் அந்த செய்தியானது அடங்கியுள்ளது. செய்தியின் இந்தக் கருத்தைப் புரிந்து மதிப்பதற்கு நாம், அடையாளத்துவத்தை உணர்ந்துகொண்டு, பின்பு அளத்தலின் (அல்லது அளக்காதிருத்தலின்) முக்கியத்துவத்தை உணரவேண்டும். இதை நாம் செய்தவுடன், நாம் பிற விஷயங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்.

ஆலய அடையாளத்துவம்: தேவனுடைய மக்கள்

தேவாலயத்தை அளத்தல் என்ற கருத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் முதலில் ஆலயத்தைப் பற்றி அதாவது, அதன் அடையாளத்துவத்தையும் உண்மை நிலையையும் பற்றி - புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதிகாரம் 11ன் உருவகமானது அனேகமாக, எருசலேமில் இருந்ததும், ரோமப் படையால் கி.பி. 70ல்¹¹ அழிக்கப்பட்டு இருந்ததுமான ஏரோதின் ஆலயத்தினுடைய ஏற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கலாம். ஏரோதின் ஆலயம்தான் யோவான் அறிந்திருந்த ஆலயமாயிருந்தது, அது ஒன்றுதான் அவரது வாசகர்களில் எவருடைய காலத்தின்போதாவது இருந்திருந்த ஒரே ஆலயமாய் இருந்தது.¹²

வசனம் 1ல் *naos* என்ற வார்த்தை “ஆலயம்” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது, இந்த கிரேக்க வார்த்தையானது - ஆலயத்தின் கட்டிடங்கள், முற்றங்கள் மற்றும் மண்டபங்கள் ஆகியவற்றிற்கு¹³ எதிரான வகையில் - தேவாலயத்தின் பரிசுத்தமான பகுதியைக்¹⁴ குறித்தது. எனது NASB வேதாகமத்தில் “temple” “Or, sanctuary” என்ற பக்க ஓரக்குறிப்பு உள்ளது.

வசனம் 1ல், பலிபீடம் மற்றும் தொழுதுகொள்கின்றவர்களைப் பற்றிக் கூடக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தரிசனத்தைப் பொறுத்தமட்டில், “பலிபீடம்” என்பது *naos*க்கு நேர் முன்பாக இருந்த தகனபலிபீடத்தையோ அல்லது *naos*க்கு (பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு) உள்ளிருந்த சிறிய தூபபீடத்தையோ குறித்திருக்கக்கூடும்.¹⁵ “தொழுதுகொள்ளுபவர்கள்” என்பது, பலிசெலுத்தி தூபவர்க்கங்களை எரித்த ஆசாரியர்களையோ அல்லது ஒருநாளில் பலமுறை ஜெபத்திற்காகக் கூடிவந்த யூதர்களையோ குறித்திருக்கக்கூடும்.¹⁶

வசனம் 2, “ஆலயத்திற்குப் புறம்பே இருக்கிற பிரகாரத்தைக்” குறிப்பிடுகிறது. அதாவது, இது பரிசுத்தமான பகுதிக்கு வெளியே இருந்தது - மற்றும் இந்தப் பிரகாரம் “புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது” என்றும்

கூறுகிறது. இவ்விடத்தில் ஆங்கில வேதாகமத்தில் “nations” என்றுள்ளது, “nations” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை, “புறஜாதியார்” என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாக உள்ளது.¹⁷ இந்தப் பிரகாரம் “தேவாலயத்திற்கு வெளியே இருந்தது” என்ற உருவகமானது, ஏரோதின் ஆலயத்தில் இருந்த, புறஜாதியாருக்கான முற்றத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளதாக காணப்படுகிறது. புறஜாதியாரின் மண்டபம் என்ற பகுதி மாத்திரமே, ஏரோதின் ஆலயத்தில் புறஜாதியார் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரே இடமாயிருந்தது.¹⁸ இந்த மண்டபத்திற்கும் தேவாலயத்தின் எஞ்சிய வளாகங்களுக்கும் இடையில், புறஜாதியார் அதைத்தாண்டி வந்தால் ஏற்படும் விளைவுகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு எச்சரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

சித்தரிப்பின் பின்னணியை நிறைவுசெய்வதற்கு நாம், ஏரோதின் ஆலயம் எருசலேம் நகரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்திருந்தது என்று அறிய வேண்டும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:2ல் உள்ள “பரிசுத்த நகரம்” என்பது அனேகமாக எருசலேமுக்கு ஒரு குறிப்பாக இருப்பதை நோக்கங் கொண்டிருக்க வேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டில் எருசலேம் “பரிசுத்த நகரம்” என்று இருமுறை குறிப்பிடப்பட்டது (மத்தேயு 4:5; 27:53) - இது, இயேசுவின் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் நாட்களில் “பரிசுத்தமாக” இருந்தது என்பதால் அல்ல, ஆனால் கடந்த காலத்தில் தேவன், யூதமக்களுடனான தமது செயல்களின் பகுதியாக “அதைப் பிரித்து வைத்திருந்தார்” என்பதால் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டது.¹⁹

அந்தப் பின்னணியைக் கொடுத்துள்ள நிலையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகமானது இயல்பான நகரத்தில் இருந்த இயல்பான ஒரு ஆலயத்தைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை கூறுவதற்குத் துரிதப்பட என்னை அனுமதியுங்கள். G. B. கேயர்டு அவர்கள் “எல்லா விஷயங்களும் அடையாளங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு புத்தகத்தில், கடைசி விஷயங்களான தேவாலயமும் பரிசுத்த நகரமும் இயல்பான ஆலயத்தையும் பூமிக்குரிய எருசலேமையும் குறிப்பதாக உள்ளன என்று கூறுவது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது” என்று விளக்கம் அளித்தார்.²⁰

11:1, 2ன் ஆலயம் எருசலேமில் இருந்த நேரடி அர்த்தமான ஆலயம் அல்ல என்பதில் நாம் நம்பிக்கையாய் இருக்க முடியும். J. W. இராபர்ட்ஸ் அவர்கள், “அளக்கும்படி யோவானுக்குக் கூறப்பட்ட ஆலயமானது எருசலேமில் இருந்தது அல்ல, ஆனால் அவர் பத்மு தீவில் இருந்தபோது தரிசனத்தில் கண்ட ஒன்றாகும்” என்று எழுதினார்.²¹ மேலும் நமது வசனப்பகுதியில் உள்ள இந்த ஆலயம், தேவனால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியதாக இருந்தது, ஆனால் “தீத்துவின் படைவீரர்கள் (உலகப்பிரகாரமான) ஆலயத்தைப் பாதுகாக்கவில்லை, ஆனால் நகரத்தின் எஞ்சிய பகுதியை அழித்தது போலவே அதையும் அவர்கள் அழித்தனர் என்பதை வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது.”²²

வசனம் 1 மற்றும் 2ல் உள்ள ஆலயம் - ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள் அடிக்கடி விவாதம் செய்வதுபோல் - எதிர்காலத்தில்

எருசலேமில் கட்டப்படவிருக்கும் உலகப்பிரகாரமான ஆலயமும் அல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தின் “பெலன்றதும் வெறுமையானதுமான” (கலாத்தியர் 4:9) விஷயங்கள் மீளகட்டியெழுப்பப்படும் என்ற கருத்து இயல்புக்கு மாறான கருத்தாகவும், வெறுப்பூட்டுகிற கருத்தாகவும்கூட உள்ளது. எதிர்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு தேவாலயம் கட்டப்படும் என்று குறிப்பிடுதல், முதல் நூற்றாண்டில் முற்றுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எவ்விதத்தில் சாத்தியமான ஆறுதலாய் இருந்திருக்க முடியும்?

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலத்தில், எருசலேமில் இருந்த இயல்பான/பொருட்களால் ஆன ஆலயம் இல்லாது போயிற்று. ஆகையால் அதிகாரம் 11ன் முதல் பகுதியில் உள்ள ஆலயம் என்பது ஆவிக்குரிய உண்மைநிலையின் அடையாளத்துவமாய் இருக்க வேண்டும். ஆவிக்குரிய அந்த உண்மை நிலை என்ன? அல்ஃபிரெய் பிளம்மர் அவர்கள், “இவ்விடத்தில் ஆலயம் என்பது, கிறிஸ்துவின் சபையில் உண்மை நிறைந்த பகுதியைக் குறிப்பதற்கு உருவகமாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்து சந்தேகிப்பதற்கு மிக அரிதானதாகக் காணப்படுகிறது” என்று எழுதினார்.²³ ஜிம் மெக்கைகள் அவர்கள், “இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்ட வேளையில், தேவனுடைய ஒரே ஒரு ஆலயம் தான் இருந்தது! அது தேவனுடைய சபையாக இருந்தது” என்று கூறினார்.²⁴

சபை என்பது தேவனுடைய ஆலயமாய் இருக்கிறது என்ற கருத்து புதிய ஏற்பாடு முழுவதிலும் காணப்படுகிறது. கொரிந்துவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் பவுல், “நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்று ... அறியாதிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார் (1 கொரிந்தியர் 3:16). பிற்பாடு அவர், “நீங்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களே” என்று கூறினார் (2 கொரிந்தியர் 6:16ஆ).²⁵ எபேசுவில் இருந்த சபைக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில், இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் அமைப்பானது (சபையானது), “அவர்மேல் மாளிகை முழுவதும் இசைவாய் இணைக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் பரிசுத்த ஆலயமாக எழும்புகிறது” என்று கூறினார் (எபேசியர் 2:21ஆ). பேதுரு பவலுடன் கருத்து ஒருமித்தார்: “ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல ஆவிக் கேற்ற மாளிகையாக ... கட்டப்பட்டுவருகிறீர்கள்” (1 பேதுரு 2:5).

இவ்விதமாக கிடில் அவர்கள், “எருசலேமில் இருந்த ஆலயம் அல்ல, ஆனால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் என்ற ஜீவனுள்ள ஆலயம்தான் - தேவனுடைய கரிசனமாக உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁶ வில்லியம் ஹென்றிக்சென் அவர்கள், “தேவனுடைய இந்தப் பரிசுத்த இடமானது உண்மை சபையை அடையாளப்படுத்துகிறது” என்று வலியுறுத்தினார்.²⁷ G. R. பீல்ஸே-முர்ரே அவர்கள், ஆலயம் என்பது “கிறிஸ்துவின் சபையை அடையாளப்படுத்துகிறது” என்று கூறினார்.²⁸

இந்தக் கருத்தை விட்டுக் கடந்து செல்லுமுன் நான், 1:1, 2ல் குறிப்பிடப்பட்ட ஆலயம் பூமியில் இருந்தது என்பதை வலியுறுத்தியாக வேண்டும்.²⁹ வெளிப்படுத்தின விசேஷ புத்தகம், தேவனுடைய அரியணை இருக்கும் இடமான “பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுடைய ஆலயத்தைப்”

பற்றியும் பேசுகிறது.³⁰ சபை என்பது பூமியில் தேவனுடைய ஆலயமாக உள்ளது என்ற கருத்து, பரலோக ஆலயம் என்ற கருத்துக்கு நேர் மாறானதாயிருப்பதில்லை, ஆனால் அதற்குத் துணைக்கருத்தை அளிப்பதாக உள்ளது. பேட்டெஸல் பேரட் பேக்ஸ்ட்டர் அவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஒரு இரண்டு மாடிக்கட்டிடம் என்றும், அந்தக் கட்டிடத்தில் கீழ்த்தளத்தில் சபையும், மேல்தளத்தில் பரலோகமும் உள்ளன என்றும் அடிக்கடி பேசுவதுண்டு: இது இரண்டு வெளிப்படுத்துதல்களுடன் கூடிய ஒரு இராஜ்யமாக உள்ளது. 11:1, 2ல் நாம், ஆலயத்தின் பூமிக்குரிய வெளிப்படுத்துதலை (சபையை)க் கொண்டுள்ளோம்; 11:19ல் நாம் இதன் பரலோகத்திற்குரிய மாற்றுப் பிரதியைக் கொண்டிருப்போம்.

அடையாளத்துவத்தைச் சோதித்தல்: தேவனுடைய பாதுகாப்பு

11:1, 2ல் உள்ள ஆலயம் என்பது சபையாக உள்ளது என்று நிலைநாட்டியுள்ள நிலையில் நாம், மிகவும் திடமான கேள்வியைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தயாராகின்றோம்: ஆலயத்தை அளத்தல் என்பதன் முக்கியத்துவம் என்ன?

பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகள் பலவற்றில் தெய்வீக “அளத்தல்” பற்றிப் பேசப்படுகிறது; ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11ஐ நாம் வாசிக்கையில், நமக்கு எசேக்கியேல் 40 முதல் 43 வரையுள்ள பகுதி விசேஷித்த வகையில் நினைவுக்கு வருகிறது, அங்கு தீர்க்கதரிசி, கி. மு. 587ல் பழைய தேவாலயம் அழிக்கப்பட்ட பின்பு, புதிய தேவாலயம் அளக்கப்படுதல் பற்றிய தரிசனத்தைக் கண்டார். (எசேக்கியேல் 40:3-5ஐக் காணவும்.) எசேக்கியேல் கண்ட தரிசனத்தில் “அளத்தல்” என்பது, தேவாலயத்தை மறுபடியும் கட்டி எழுப்புவதை முன்னெதிர் நோக்கியிருந்த³¹ “பரலோகத்திற்குரிய கட்டுவிப்பாளரின் அளப்பாய்வின்” பாகமாய் இருந்தது.³² இது எசேக்கியேல் புத்தகத்தில் ஆறுதல்தரும் பகுதிகளின் பாகமாக உள்ளது, இதில் தீர்க்கதரிசி, இஸ்ரவேல் மக்களுக்குத் தேவன் அவர்களை மறந்துவிடவில்லையென்றும் கடைசியில் அவர்களின் நாட்டில் அவர்களை அவர் மீளக்கட்டி எழுப்புவார் என்றும் உறுதியளித்தார். (அந்தத் தெய்வீக வாக்குத்தத்தம், யூதர்கள் எஸ்றாமற்றும் நெகேமியா ஆகியோரின் நாட்களின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து [விடுதலையாகி] திரும்பி வந்தபோது நிறைவேற்றப்பட்டது.)

கேயர்டு அவர்கள், “யோவான் இந்த உருவகத்தைக் கடனாகப் பெறுகின்றார், ஆனால் இதை அவர் வழக்கம்போல் தமது சொந்த முடிவுகளுக்கேற்பத் தழுவி அமைக்கின்றார்” என்று கூறினார்.³³ எசேக்கியேலின் தரிசனத்தில் அளவிடுதல் என்பது மீளக்கட்டுவித்தலை முன்னெதிர் நோக்கிற்று, அதே வேளையில், யோவானின் தரிசனத்தில் அளவிடுதல் என்பது பாதுகாப்பை முன்னெதிர் நோக்கிற்று.

அளவிடுதல் என்பது பாதுகாப்பை முன்னெதிர் நோக்கிற்று என்ற கருத்து (இவ்வசனப் பகுதியின்) சந்தர்ப்பப்பொருளில் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, வசனம் 2ஐக் கண்ணோக்குங்கள், அங்கு யோவானுக்கு, “ஆலயத்திற்குப் புறம்பே இருக்கிற பிரகாரம் புறஜாதியாருக்குக்

கொடுக்கப்பட்டபடியால், அதை அளவாமல் புறம்பாக்கிப்போடு, பரிசுத்த நகரத்தை அவர்கள் நாற்பத்திரண்டு மாதமளவும் மிதிப்பார்கள்” என்று கூறப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் “leave out” (விட்டுவிடு) என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை “cast out”³⁴ (“புறம்பாக்கிப்போடு”) என்று நேரடி அர்த்தப்படுகிறது. இது புறக்கணித்தல் என்ற கருத்தை அளவையியல் ரீதியாக அறிவிக்கிறது. அளக்காமல் விடப்படுவது தேவனால் புறக்கணிக்கப்படுவதாக இருந்தது. எனவே அளக்கப்படுவது தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக இருந்தது.

அளக்கப்படாத பிரகாரமானது “புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது,” “பரிசுத்த நகரத்தை அவர்கள் ... மிதிப்பார்கள்” (மறைமுகமான கருத்தில்), அவர்கள் அந்தப் பிரகாரத்தை மிதிப்பார்கள். “மிதிப்பார்கள்” என்பது ஆதிக்கம் செலுத்துதல், பேரழிவு ஏற்படுத்துதல், மற்றும் அழித்தல் என்று அர்த்தப்படுத்திற்று. எடுத்துக்காட்டாக, ரோமாபுரியாரால் எருசலேமுக்கு வரவிருந்த அழிவை இயேசு முன்னுரைத்தபோது, அவர் “எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்” என்று கூறினார் (லூக்கா 21:24ஆ.).³⁵ யோசிப்பல் மற்றும் பிறரால் எழுதப்பட்ட, எருசலேமின் அழிவு பற்றிய விவரங்களை நீங்கள் வாசித்தால், “மிதிப்பார்கள்” என்ற வார்த்தையின் பயங்கரமான இயல்பைப் பற்றி நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். அளக்கப்படாது விடுதல் என்பது தாக்குதலுக்கு ஆளாவதாகவும் பாதுகாப்பற்றதாகவும் இருத்தல் என்பதாயிருந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக, அளக்கப்பட்டிருத்தல் என்பது நிலைநிற்குதல் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்டிருத்தல் என்பதாயிருந்தது.

அளக்கப்பட்டிருத்தல் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்டிருத்தல் என்ற கருத்துக்களுக்கு இடையில் உள்ள தொடர்பை நாம் எவ்வாறு விவரிக்கலாம்? (உடலைக்) காக்கும் உடைகளுக்காகத் தனிநபர்கள் அளக்கப்படுதல் என்பதே எனது முதல் சிந்தனையாக இருந்தது: காவலர் ஒருவர் குண்டுகள் துளைக்காத உடைகளுக்காக அளக்கப்படுகின்றார், கால்பந்து விளையாட்டு வீரர் ஒருவர், காப்பு மெத்துப் பட்டிகளுக்காக அளக்கப்படுகின்றார் - விண்வெளி பயண வீரர் ஒருவர் விண்வெளி உடைகளுக்காக அளக்கப்படுகின்றார். ஆக்லஹாமாவில் உள்ள எனது பாரம்பரியச் சொத்து பற்றிய நிகழ்ச்சியானது எனது இரண்டாவது சிந்தனையாக வந்தது: ஆக்லஹாமாவின் எல்லைப்பகுதி திறக்கப்பட்டபோது, மனிதர்கள் அங்கு மொய்த்து, நிலங்களமீது தங்கள் உரிமைகளை ஏற்படுத்த வந்தனர். அவர்கள் நிலத்தை அளந்து, தங்கள் எல்லைக் குறிக்கற்களை ஊன்றி, பின்பு - தங்கள் கைகளில் துப்பாக்கிகளுடன் - “இது என்னுடையது, எனவே வெளியேறுங்கள்!” என்று எல்லாருக்கும் அறிவித்தனர். அதுபோலவே, தேவன் தமது ஆலயம் பற்றியதான தெய்வீக அளவிடுதலை அறிவித்ததில், உண்மையில் அவர் “தொழுது கொள்ளும் இவர்கள் என்னுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் - நீங்கள் அவர்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதில்லை!” என்று கூறினார்.

எதிர்வந்து கொண்டிருந்த இடர்ப்பாடுமிக்க காலங்களின்போது, கர்த்தர் தமது மக்களைப் பாதுகாப்பார் என்பதே வெளிப்படுத்தின

விசேஷத்தின் 11:1, 2ன் செய்தியாக இருந்தது என்று நான் நம்புகின்றேன். இது ஆறாம் மற்றும் ஏழாம் முத்திரைகளுக்கு இடையில், 144,000 பேர் முத்திரையிடப்பட்டதை யோவான் கண்டபோது, இடையிசையின் செய்தியாக இருந்தது என்பதை நினைவில் வைங்கள்.³⁶ நாம் “தேவனுக்குச் சித்தமானவைகளெல்லாவற்றிலும் தேறினவர்களாயும் பூரண நிச்சயமுள்ளர்களாயும் நிலைநிற்க” (கொலோசெயர் 4:12) உதவுவதற்கு இந்தச் செய்தி நமக்கு மீண்டும் மீண்டும் தேவைப்படுகிறது.

கால அடையாளத்துவம்: தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம்

பாதுகாப்பின் ஆய்வுக்கருத்தை நாம் கலந்துரையாடுகையில், நமது வசனப்பகுதியில் உள்ள நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் பற்றி நாம் ஆராயவேண்டியதாக உள்ளது. நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் என்ற அடையாளத்துவம், இடர்ப்பாடுமிக்க காலங்களின்போது பாதுகாப்பு என்பதன் கருத்தை எடுத்துரைக்கிறது. நகரமும் பிரகாரமும் நாற்பத்திரண்டு மாதங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்படாது என்பது, அந்தக் கால வேளையில் ஆலயம் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை மறைவாய் உணர்த்துகிறது.

இதுவரையிலும் நாம், நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் என்பது நேரடி அர்த்தமான கால வேளையைக் குறித்து நிற்பதில்லை என்பதை நீங்கள் உணர்ந்தறியப் போதுமான அளவுக்கு, வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உள்ள அடையாளத்துவ எண்களைப் பற்றிப் போதுமான அளவுக்குப் படித்துள்ளோம் - ஆனாலும் நாம், இந்த எண்ணின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றித் தீர்மானித்தாக வேண்டியுள்ளது. இது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம்) இந்தப் புத்தகம் முழுவதிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் காணப்படும்.

முந்திய பாடம் ஒன்றில் நாம், “ஏழு” என்பது முழுமைத்துவத்தைக் குறித்து நின்றதால், “3½” என்பது முழுமையற்ற தன்மையைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது என்று கண்டோம்.³⁷ மற்றும், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “3½” என்பது பொதுவாக - முன்வந்துகொண்டிருந்த மேன்மையான நாளுடன் - சோதனை கடினமானவேளை, மற்றும் பரிசோதிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றுடன் இணைந்துள்ளது என்று நாம் சொன்னோம். கடைசியாக நாம், “3½” என்பது இந்தப்புத்தகத்தில் பல்வேறு வழிகளில் சொல்விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டோம். இவற்றில், 11:2ல் உள்ள சொற்றொடர் முதலாவது உள்ளது: “நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்.” நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் என்பது “3½” ஆண்டுகளாக உள்ளது.³⁸ “நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்” என்ற சொற்றொடர் 13:5லும் காணப்படுகிறது, அங்கு மிருகத்திற்கு “நாற்பத்திரண்டு மாதம் யுத்தம்பண்ண ... அதிகாரங்கொடுக்கப்பட்டது.”³⁹

“ஆயிரத்திருநூற்றுபது நாள்” என்பது இன்னொரு சொல்விளக்கமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு மாதத்திற்கு முப்பது நாட்கள் என்ற வகையில் கணக்கிட்டால்⁴⁰ இது அதே நாற்பத்திரண்டு மாதங்களாக அல்லது 3½ ஆண்டுகளாக உள்ளது. பிற்பாடு அதிகாரம் 11ல், இரண்டு சாட்சிகள் “ஆயிரத்திருநூற்றுபது நாளளவும் தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுவது” பற்றிக் கவனிப்போம் (11:3). அடுத்த அதிகாரத்தில், ஸ்திரீயானவள், “ஆயிரத்திரு

நூற்றறுபது நாளளவும் போஷிக்கப்படுவாள்” (12:6).

“ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக் காலமும்”¹¹ என்ற வினோதமான சொல்விளக்கமும் உள்ளது. அதிகாரம் 12ஐ முன்கண்ணோக்குங்கள்; அதிலுள்ள வசனம் 6, அந்தப் பெண்ணானவள் “ஆயிரத்திருநூற்றறுபது நாளளவும் போஷிக்கப்படுவாள்” என்று கூறுகிறது, அதே வேளையில் வசனம் 14, “ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமுமாகப் போஷிக்கப்படத்தக்கதாய்” என்று கூறுகிறது. “ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும்” என்பது “ஆயிரத்திருநூற்றறுபது நாள்” - அல்லது “3¹/₂ ஆண்டுகள்” என்று கூறுவதற்கான இன்னொரு வழிமுறையாக உள்ளது.

சுற்று நேரத்திற்கு முன்பு நான், “3¹/₂” என்பது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பொதுவாக, சோதனை, கடினமானவேளை, மற்றும் பரிசோதிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றுடன் இணைந்துள்ளது என்று கூறினேன். நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துள்ள உதாரணங்கள் ஒவ்வொன்றும், தேவனுடைய மக்களுக்கு சோதனை, கடினமானவேளை, மற்றும் பரிசோதிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றுடன் இணைந்துள்ளது: “பரிசுத்த நகரம்” மிதிக்கப்படும் (11:2), இரண்டு சாட்சிகள் வெறுப்புணர்வு மிகுந்த ஒரு உலகத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த நிலை (11:3, 5), பெண்ணானவள் பெருங்கோபமுற்ற வலுசர்ப்பத்திடமிருந்து ஒளிந்து கொள்ளுகையில், அவள் போஷிக்கப்படுதல் (12:13, 14) மற்றும் மிருகத்திற்குச் செயல்படும்படி அதிகாரம் கொடுக்கப்படுதல் (13:5). இருப்பினும், இந்த எண்ணானது நேர்மறையான பக்கம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நாம் மறந்துவிடாதிருப்போமாக, நாம், “3¹/₂” என்பதை முழுமையற்ற ஒன்றாகக் கண்ணோக்க வேண்டும்: இது எல்லைக்கு உட்பட்டதாக உள்ளது; இது என்றென்றைக்கும் நிலைத்திராததாக உள்ளது. இந்தக் காரணத்தினால், இச்சொற்றொடரின் பயன்பாடு, “நாளைக்கான நம்பிக்கை”யை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. அதிகாரங்கள் 11 முதல் 13 வரையில் நாம் சோதனைகள் பற்றிப் படிக்கையில், அவற்றின் கால அளவையை அடிக்கடி தேவன் எல்லைக்கு உட்படுத்துவதை காண்போம்.

ஜிம் மெக்கைகள் அவர்கள், இது “ஒரு கால அளவாக உள்ளது, இது பரிசுத்தவான்கள் உபத்திரவத்திற்கு உட்பட்ட ஆனால் பாதுகாக்கப் பட்டிருந்த, துன்புறுத்தப்பட்ட ஆனால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்த, பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஆனால் இன்னமும் ஜெயங்கொண்டிருந்த ... விஷயங்களின் நிலையை பற்றிப் பேசப் பயன்படுத்தப்பட்டது!”¹² என்று கூறியதன் மூலம் “நாற்பத்திரண்டு மாதங்களின்” அர்த்தத்தைத் தொகுத்துரைத்தார். இது நம்மை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1, 2ன் பின்வரும் அடிப்படைச் செய்திக்குத் திரும்பக் கொண்டுவருகிறது: தேவன் தமது மக்களுடன் இருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கின்றார்!

அடையாளத்துவத்தைப் பரிசோதித்தல்:

தேவனுடைய நோக்கம்

அளத்தல் என்ற கருத்தில் பின்விளைவுச் செய்தியொன்று உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது: சபையானது பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலுக்கு,

முதலில் அது அளக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், தேவன் சபையை ஆசீர்வதிக்கக் கூடுவதற்கு முன்பு, அது “அளவுக்கேற்றபடி” இருக்க வேண்டியிருந்தது.⁴³

மக்கள் “அளவுக்கேற்றபடி” இருக்கின்றனரா அல்லவா என்று ஆய்வு செய்தவின் கருத்து வேதாகமத்தில் அடிக்கடி காணப்படுகிறது. பெல்ஷாட்சார் என்ற அரசனுக்கு, “நீ தராசிலே நிறுக்கப்பட்டு, குறையக் காணப்பட்டாய்” என்று கூறப்பட்டது (தானியேல் 5:27). ஆமோலின் நாட்களில் தேவன், தமது மக்களைப் பரிசோதிப்பதற்கு ஒரு தூக்குநூலைப் பயன்படுத்தினார் (ஆமோஸ் 7:7, 8). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முந்திய பக்கங்களில், இயேசு தமது சபைகளின் மத்தியில் நடந்து சென்று, அவற்றைப் பரிசோதித்ததை நாம் கண்டோம் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:2, 19; 3:1, 8, 15); அவரது அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் மாத்திரமே ஆசீர்வதிக்கப்பட முடிந்திருந்தது. இப்போது அதிகாரம் 11ல், தேவனுடைய மக்கள்மீது ஒரு அளவுகோல் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. உண்மையிலேயே அவருடையவர்களாய் இருப்பவர்கள் மாத்திரமே பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

இந்தப் பாடத்தின் பிற்பகுதியில், ஆவிக்குரிய வகையில் “அளவுக்கேற்றபடி” இருத்தலின் அவசியம் பற்றி நான் அதிகமாய்க் கூறுவேன். இப்போது நான், 11:1, 2ன் இருமடங்குச் செய்தி பின்வருமாறு உள்ளது என்பதை மாத்திரம் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்: (1) தேவன் தம்முடைய மக்களை பாதுகாப்பார்; (2) அவர்கள் பாதுகாக்கப்படக் கூடியவர்களாவதற்கு முன்பு, அவர்கள் அளக்கப்பட வேண்டும். இவ்விடத்தில் நாம் நமது கலந்துரையாடலை முடித்துக் கொள்ளக்கூடும், இவ்வசனப்பகுதியில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளும்படி தேவன் விரும்புகின்றவற்றை நாம் கற்றுள்ளோம் என்று நான் நம்புகின்றேன். நீங்கள் எப்போதாவது இந்த விபரங்களைப் பகுத்தாய்வு செய்துள்ளீர்களா இல்லையா என்பது, இந்த மாபெரும் சத்தியங்களுடன் ஒப்பிடும்போது முக்கியத்துவமற்றதாக உள்ளது.

விளைவுகளற்ற விபரங்கள்

முழுமைத் தன்மையின் நிமித்தமாக நாம், இவ்வசனப்பகுதியின் அதிகம் மறைவான அம்சத்தின்மீது சற்று நேரம் செலவிடுதல் அவசியமாக உள்ளது. இவ்வசனப்பகுதியில் மூன்று தனிப்பட்ட இடங்கள் குறிப்பிடப் படுகின்றன: (1) ஆலயம், (2) பிரகாரம் மற்றும் (3) நகரம். ஆலயம் என்பது சபையாக இருந்தால், பிரகாரமும் நகரமும் யாவை? பிரகாரமோ அல்லது நகரமோ அளக்கப்படவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆகையால் இவையிரண்டுமே தேவனுடைய விசேஷித்த பாதுகாப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

நகரம் என்பது இந்த உலகமாக, ஏழு முத்திரைகள் மற்றும் ஏழு எக்காளங்கள் ஒவ்வொன்றினாலும் தரப்பட்ட தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைப் பெரும்பாலும் விழப்பெற்றுள்ள அவிசுவாசிகளாக

உள்ளது என்பதே இதைப் பற்றி ஆண்டுகளினூடே நான் விரும்பி தேர்ந்து கொண்டுள்ள விளக்கமாக இருக்கிறது. நகரம் என்பது உலகத்திற்குச் சமானமாக உள்ளது என்று நாம் முடிவுசெய்தாலும், பிரகாரம் என்பது எதைக் குறித்தது என்பது பற்றிய புதிரை இன்னமும் நாம் கொண்டுள்ளோம்.⁴⁴ பிரகாரம் என்பது அரைமனது உள்ளவர்களாலும் ஒப்புக்கொடுத்தல் அற்றவர்களாலும் - அதாவது, சபையில் அளவுக் கேற்றபடி இல்லாத உண்மையற்ற உறுப்பினர்களால் - ஆட்கொள்ளப் பட்டுள்ளது என்பதே விளக்கவுரையாளர்கள் பலரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யுகமாக உள்ளது. இந்த விளக்கமானது, பிரகாரத்தில் உள்ளவர்கள், இயேசுவினால் ஏழு சபைகளில் “குறைவுடையவர்களாய்” காணப் பட்டவர்களுக்குச் சமானமானவர்களாய் உள்ளனர் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்தும்:

பெர்கமுவில் பாலாமைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள், அல்லது தியத்திராவில் யேசுபைலைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தவர்கள், எபேசுவில் இருந்த அன்பற்ற மக்களைப் போன்றவர்கள், சர்தையில் இருந்த ஒப்புக்காக உண்மையற்ற மக்கள், லவோதிக்கேயாவில் இருந்த மந்தமான மற்றும் சுயதிருப்தியுள்ள மக்களைப் போன்றவர்கள் - இவர்கள் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்ததில்லை.⁴⁵

இதை இன்றைய நாட்களில் உள்ள சபைக்கு நடைமுறைப்படுத்தினால், பிரகாரத்தில் இருப்பவர்கள் என்போர், “உலகத்தின் கருத்துக்களை வரவேற்கின்றவர்களாக, உலகநடக்கையில் இருக்கையிலேயே இல்லத்தில் இருப்பதாகத் தங்களைப் பூரணப்பட்டவர்களாகக் கருதுகின்றவர்களாக, உலகநடக்கையுள்ளவர்களுடன் தோழமை கொள்வதில் தங்கள் நல்ல நேரத்தைக் கொண்டவர்களாக, உலகப்பிரகாரமான கருத்தாய்வுகளின்படி அரசியல் விஷயங்களில் வாக்களிப்பவர்களாக, உலகத்தை நேசிக்கின்றவர்களாக” இருந்து கொண்டே, “சபையில் உள்ள உலகப்பிரகாரமான உறுப்பினர்கள்” ஆவார்கள்.⁴⁶ இந்த விளக்கத்திற்கு நான் பட்சபாத முள்ளவனாய் இருக்கிறேன். ஒருவர் தேவனிடத்தில் சேராவிட்டால், தேவன் அவரிடத்தில் சேரமாட்டார் (யாக்கோபு 4:8ஐக் காணவும்). இந்த விளக்கம் (அல்லது பிரகாரம் எதைக் குறிக்கிறது என்ற வேறு எந்த விளக்கமும்) கற்றறிந்த யுகமாக மாத்திரம் உள்ளது என்பது இதன் பலவீனமாகும்.

சமீபத்திய படிப்புகளில் நான் இன்னொரு சாத்தியக் கூற்றையும் கண்டுள்ளேன்: ஆலயம், பிரகாரம் மற்றும் நகரம் என்ற இம்மூன்று இடங்களும் சபையைக் குறிக்கின்றன என்ற கருத்து. இந்த விளக்கத்தின்படி ஆலயம் என்பது சபையில் தேவன் பாதுகாக்கின்றவற்றைக் குறிக்கிறது, அதே வேளையில் பிரகாரமும் நகரமும், தேவன் தமது மக்களை பாதுகாக்காதவற்றைக் குறிக்கிறது. இதை இன்னொரு வகையில் கூறுவதென்றால், ஆலயம் என்பது தேவன் பாதுகாக்கின்ற உள்ளான மனுஷனையும், பிரகாரம் மற்றும் நகரம் என்பவை தேவன் பாதுகாக்காத புறம்பான மனுஷனையும் குறிக்கிறது.⁴⁷ இந்த விளக்கம் முந்திய

விளக்கத்தைப்போல் அவ்வளவு சுலபமாகப் புரிந்துக்கொள்ளப்படக் கூடியதல்ல,⁴⁸ ஆனால் இது தனது பலங்களைக் கொண்டுள்ளது.⁴⁹ இது பாதுகாப்பு மற்றும் உபத்திரவம் என்பவற்றை ஒன்றுகலக்கிறது, மற்றும் இது கிறிஸ்தவத்தின் கசப்பும் இனிப்புமான இயல்பை வலியுறுத்துகிறது.⁵⁰

இந்த இரு கண்ணோட்டங்களைக் குறித்து, ஹோமர் ஹெய்லீ அவர்கள், இவ்விரண்டுமே வேதவசனங்களுக்குச் சீர்பொருத்தமானவைகளாக உள்ளன, எனவே இவ்விரண்டில் எதைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பதை அறிவது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது என்று கூறினார்.⁵¹ பிரகாரம் மற்றும் நகரம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையில் எவ்விதமான வித்தியாசமும் ஏற்படுத்தப்படக் கூடாது, இவ்விபரங்கள் விளைவெதுவும் அற்றவைகளாய் உள்ளன என்பதுகூடத் சாத்தியமானதாகவே உள்ளது. மீண்டுமாக நான், இந்தக் கருத்துக்களின் ஒட்டு மொத்தமான புரிந்துகொள்ளாதல் என்பது நமது வசனப்பகுதியின் பின்வரும் அடிப்படைச் செய்திகளைப் புரிந்துணர்வதற்கு அவசியமாய் இருப்பதில்லை என்பதை வலியுறுத்துவேன்: (1) தேவன் தமது மக்களைப் பாதுகாப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார். (2) அவர்கள் பாதுகாக்கப்படக்கூடுவதற்கு முன்பு, அவர்கள் அளக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றியமையாத நடைமுறைப் பயன்பாடுகள்

இந்தப் பாடம் ஒரு முடிவை நெருங்கும் இவ்வேளையில், நாம் அளவுக்கேற்றபடி இருந்தால் மாத்திரமே தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கக்கூடும் என்ற உண்மையின்மீது கவனத்தைக் குவிக்க விரும்புகின்றேன்.

பரலோகத்திற்குரிய அளவிடுதல்

அளவிடுதலின் தரத்தையும் அளவிடப்பட வேண்டியது என்ன என்பதையும் நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம். தேவனுடைய வசனமே அளவிடுதலின் தரமாக உள்ளது என்பதைப் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இயேசு, “என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை நியாயந்தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது, நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசிநாளில் நியாயந்தீர்க்கும்” என்று கூறினார் (யோவான் 12:48). வசனமானது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் தர அளவையாக இருக்கும் என்றால், அது இப்போது உறுதியாகவே தர அளவையாக உள்ளது. எல்ட்ரெட் எக்கொல்ஸ் அவர்கள், அளவுகோலை “ஆவிக்குரிய விஷயங்களை அளவிடக்கூடிய ஒரே தர அளவையான சத்திய வசனம்” என்று அடையாளப்படுத்தினார்.⁵² அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

இன்றைய நாட்களில், தேவன் தாமாகவே இயக்குதல்களை/ ஆணைகளை கொடுப்பதில்லை, அல்லது இப்போது அப்போஸ்தலர்கள் எவராவது உயிருடன் இருந்து அவர்கள் மூலமாக நம்மை அவர் மேற்பார்வை இருவதில்லை, எனவே, பூமியில் தேவனுடைய ஆலயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அவருடைய வசனத்தை

மாத்திரமே நாம் மாதிரி வரைபடமாகக் கொண்டுள்ளோம். அது நமக்கு, “ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும்” அருளுகிறது (2 பேதுரு 1:3). தேவன் தமது சபையானது குழுவென்ற வகையிலும் தனிநபர்கள் என்ற வகையிலும் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் என்பதை நாம் அறிவதற்கு வேதாகமம் என்பதே அளவுகோலமாக உள்ளது.⁵³

வசனமானது அளவிடுதலின் தர அளவையாக இருக்கிறது என்றால், அளவிடப்பட வேண்டியது எது? மூன்று விஷயங்களை அளவிடும்படி யோவானுக்குக் கூறப்பட்டது: “தேவனுடைய ஆலயம், பலிபீடம் மற்றும் அதில் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள்” (11:1). நாம் இவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்:

(1) தேவாலயம் முழுமையும்.

சபையே தேவாலயமாக உள்ளது என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிகாரங்கள் 2 மற்றும் 3ல் ஏழு சபைகளை இயேசு அளவிட்டபோது, அவர் அவற்றை உள்ளும் புறம்பும் ஆய்வு செய்தார். அவர்கள் போதித்தது என்ன என்பதையும் அவர்கள் வாழ்ந்தது எவ்வாறு என்பதையும் அவர் ஆய்வு செய்தார். எந்த ஒரு சபைக்குமும்மும் பூரணப்பட்டதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு சபைக்குமும்மும் இயன்றவரையில் தெய்வீகத் தர அளவுக்கு நெருங்கி வரப் பிரயாசப்பட்ட வேண்டும்.

(2) தேவாலயத்தில் ஆராதனை.

“பலிபீடம்” என்பது தேவாலயத்தில் ஆராதனையை மேற்கோள் காண்பித்தது - இது தேவனுக்கு நாம் செலுத்தும் ஆராதனையின் அடையாளத்துவமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் “ஆவிகேற்ற பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்கு” (1 பேதுரு 2:5) அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆசாரியராக இருக்கின்றார். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “ஆகையால், அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கும் உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திரபலியை அவர் மூலமாய் எப்போதும் தேவனுக்குத் செலுத்தக்கடவோம்” என்று கூறினார் (எபிரெயர் 13:15).

நாம் தேவனை ஆராதிக்கும்போது, “கர்த்தாவே, கர்த்தாவே” என்று கூறுதல் போதுமானதாக இருப்பதில்லை; பரலோகத்தில் இருக்கிற பிதாவின் சித்தத்தை நாம் செய்ய வேண்டும் (மத்தேயு 7:21). இயேசு, “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும்” என்று கூறினார் (யோவான் 4:24). “ஆவியோடும்” என்பது நாம் எவ்வாறு ஆராதிக்கின்றோம் என்பதை உள்ளடக்கும் (பிலிப்பியர் 3:3ஐக் காணவும்); “உண்மையோடும்” என்பது (ஆராதனையில்) நாம் என்ன செய்கின்றோம் என்பதை உள்ளடக்கும் (யோவான் 17:17). நமது இருதயங்கள் நேர்மையானதாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் நாம் புதிய ஏற்பாட்டில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள மாதிரியின்படி ஆராதிக்க வேண்டும்.

ஆராதனை என்பது அடிப்படையானதாக உள்ளது; அது நம்மை ஒன்றாகக் கூட்டுகிறது; அது கிறிஸ்துவில் நாம் கொண்டுள்ள

ஒருமைப்பாட்டின் செயல்விளக்கமாக உள்ளது. (1 கொரிந்தியர் 10:16, 17ஐக் காணவும்.) தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாத ஆராதனையானது நாம் ஒருவருக்கொருவருடனும் கர்த்தருடனும் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தைப் பாதிக்கிறது.

வனாந்தரத்தில் கூப்பிடும் குரல்கள்⁵⁴ என்ற பெயர்கொண்ட, கர்த்தருடைய சபையின் வரலாறு பற்றிய எனது புத்தகத்தில், ஆண்டுகளினூடே “கிறிஸ்தவ” ஆராதனையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை நான் அட்டவணைப்படுத்தினேன்: “திருப்பலி” என்பதன் மேம்பாடு போன்ற கண்டுபிடிப்புகள், பாடகர் குழு மற்றும் இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் அறிமுகம், பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து தூபம் காட்டுதலைக் கடனாக பெறுதல். இவற்றுடன், மிகச் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களான, எப்போதாவது கர்த்தருடைய பந்தியைக் கடைப்பிடித்தல் மற்றும் கர்த்தருடைய பந்தியில் அங்கீகாரமற்ற பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ள முடியும். நான் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பல ஆண்டுகளாகப் படித்த பிறகு, ஆராதனையில் மாற்றங்கள் என்பதைப்போல் வேறு எதுவும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஐக்கியத்தைப் பாதிப்பதில்லை என்பதே எனது முடிவாக உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றுகூடி ஆரதிக்கக்கூடும் வரையிலும், அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படும் வேறுபாடுகளைக் களைந்தெறிய முடியும்; ஆனால் அவர்களின் பரஸ்பர ஆராதனை பாதிக்கப்படும்போது, அடிவானத்தில் பிரிவினை உதயமாகிறது.

நாம் எவ்வாறு ஆரதிக்கின்றோம் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது. நமது செயல்பாடுகள் மற்றும் நமது இருதயங்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவன் தமது அளவுக்கோலைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளார்.

(3) ஆராதனை செய்யும் தனிநபர்கள்.

“அதில் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள்” என்ற சொற்றொடர் நிச்சயமாகவே, சபையின் தனித்தனி உறுப்பினர்களைக் குறிக்கிறது. முடிவில், தேவனுடைய அளவிடுதல்களானது எப்போதும் தனிநபருக்கு உரியதாகவே இருக்கும், கடைசிநாளில், நாம் ஒரு குழுவாக அல்ல, ஆனால் தனிநபர்களாகவே தேவனுக்கு முன்பாக நிற்போம். “ஆதலால் நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்னைக்குறித்துத் தேவனுக்குக் கணக்கொப்புவிப்பான்” (ரோமர் 14:12).

தன்னைத்தான் சோதித்தறிதல்

இது என்னை, நாம் ஒவ்வொருவரும் ஏற்படுத்த வேண்டிய நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருகிறது: தேவன் நம்மை வசனத்தின்படி சோதித்தறிகின்றார் என்றால், நம்மை நாமும் சோதித்தறிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? கர்த்தருடைய பந்தியைக் கடைப்பிடித்தல் பற்றிக் கொரிந்தியருக்கு பவுல் எழுதியபோது, முதலில் ஒரு மனிதர் “தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து” கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 11:28) என்று அவர் கூறினார். அந்த அப்போஸ்தலர், கொரிந்தியருக்கு எழுதிய இரண்டாம் நிருபத்தில் “நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களோவென்று

உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்!” என்று கூறினார். பின்பு அவர், “இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறாறென்று உங்களை நீங்களே அறியீர்களா? நீங்கள் பரீட்சைக்கு நில்லாதவர்களாயிருந்தால் அறியீர்கள்” என்றும் எழுதினார் (2 கொரிந்தியர் 13:5).

சபையின் உபதேசத்தைத் தேவன் அளவிடுகின்றார் என்றால், நான் எனது சொந்த நம்பிக்கைகளையும் போதனையையும் சோதித்தறிவது அவசியமாக உள்ளது. சபையின் இருதயத்தைத் தேவன் அளவிடுகின்றார் என்றால், நான் எனது அன்பின் விரிவளவை சோதித்தறிதல் அவசியமாக உள்ளது. சபையின் ஆராதனையைத் தேவன் அளவிடுகின்றார் என்றால், நான் எனது தனிப்பட்ட மற்றும் வெளியரங்கமான ஆராதனையை சோதித்தறிதல் அவசியமாக உள்ளது. சபையின் வாழ்வு முறையைத் தேவன் அளவிடுகின்றார் என்றால், நான் எனது ஒழுக்கரீதியான சொந்த உதாரணத்தையும் ஊழியத்தையும் சோதித்தறிதல் அவசியமாக உள்ளது.

நாம் நேர்மையானவர்களாய் இருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஆய்வுகள் எப்போதுமே பூரணமற்ற தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும். நாம் கர்த்தரால் நேசிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால், நாம் பூரணப்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று நான் நிச்சயமாகவே உரிமைகோருவதில்லை. இரட்சிப்பு என்பது தனிப்பட்ட நற்செயல்களின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிருபையின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது (எபேசியர் 2:8, 9). நம்மைப் பற்றி நாமே புரிந்து கொண்டுள்ளதைக் காட்டிலும் மேன்மையாக நம்மைப் புரிந்து கொண்டுள்ள ஒருவர் (அதாவது, தேவன்), நாம் எவ்வாறு இருக்க முடியும் என்பதை அறிகின்றார் என்றுதான் நான் கூறுகின்றேன். நாம் அளவுக்கேற்றபடி இருக்க பிரயாசப்படுகின்றோமா இல்லையா என்பதை, நமது திறன்களின் மிகச்சிறந்த அளவுப்படி நாம் வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிய நம்மை ஒப்புக்கொடுத்துள்ளோமா இல்லையா என்பதை அவர் அறிகின்றார். நமக்கு நாமே நேர்மையானவர்களாய் இருப்போம் என்றால், நாம் இதையும் அறிய முடியும். நாம் ஒவ்வொருவரும் முறையான, தனிப்பட்ட, ஆய்ந்தறிகின்ற சோதித்தறிதலில் இருந்து பயனடைய முடியும்.

முடிவுரை

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நம்மையே சோதித்தறிவதற்கு மாறாகப் பிறரை சோதித்தறிதல் என்பதை விரும்பித் தேர்ந்து கொள்ளுகின்றோம். இந்த மனநிலையைப் பற்றி, மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு உரைத்தார்: “நீ உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப் பார்க்கிறதென்ன?” (மத்தேயு 7:3). மேலும், நாம் உள்ளான ஆய்வில் நேரத்தைச் செலவிடும்போதுகூட, சில வேளைகளில் நம்மையே நாம் வஞ்சிக்கின்றோம். அமெரிக்கத் தத்துவ ஞானியும் மனோதத்துவ நிபுணருமான வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்பவர், “இரு மனிதர்கள் சந்திக்கும்போது, உண்மையில் அங்கு ஆறு மனிதர்கள் உள்ளனர். ஒவ்வொரு மனிதரும் தன்னைத் தான் காண்கின்றபடி இருவர்,

ஒவ்வொரு மனிதரும் மற்ற நபர் காண்கின்றபடி இருவர், ஒவ்வொரு மனிதரும் உண்மையில் உள்ளபடி இருவர்”⁵⁵ என்று எழுதினார். இந்தப்பாடத்தின் அறைகூவல் மூன்று மடங்கானதாக இருக்கிறது. (1) நாம் மற்றவர்களை அல்ல, ஆனால் நம்மையே சோதித்தறிந்துகொள்வோமாக. (2) அவ்வாறு நாம் செய்கையில், நாம் உண்மையில் உள்ளபடி இருப்பதைக் காண, தேவனுடைய வசனம் என்ற கண்ணாடியில் நம்மைக் காண்பதன் மூலம் (யாக்கோபு 1:21-25) தேவன் நம்மைக் காணுகின்றபடி நாம் பிரயாசப்படுவோமாக. (3) நாம் மாறவேண்டியது அவசியம் என்றுள்ள வழிகளை நாம் கண்டறியும்போது, நாம் “வசனத்தைக் கேட்கின்ற வர்களாய் மாத்திரம் நம்மையே வஞ்சிக்கின்றவர்களாய் இராமல், அதன்படி செய்கின்றவர்களாய் இருப்போமாக.”⁵⁶

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள்

ஆகியோரின் குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்தைப் போதிப்பதற்கு, “தேவாலயத்தை அளவிடுதல் (11:1, 2)” என்ற வரைவட்டவணை பயன்படுத்தப்பட முடியும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1, 2ன் பின்வரும் துணைச்செய்தியை வலியுறுத்துதல் என்பதே இந்த வரைவட்டவணையின் நோக்கமாக உள்ளது: நாம் பாதுகாக்கப்படக் கூடுவதற்கு முன்பு நாம் “அளவுக்கேற்றவர்களாய்” இருக்க வேண்டும் என்ற உண்மை. இருப்பினும், முதன்மைச் செய்தி இந்த வரைவட்டவணையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது: வரைவட்டவணையில் இடது பக்கம் உள்ள கீழ்க்கட்டம், “கர்த்தர் தமது மக்களைப் பாதுகாப்பார் ...” என்று கூறுகிறது. வரைவட்டவணையில் உள்ள பெரும்பான்மையான வசனப்பகுதிகள் சுயவிளக்கம் உடையவைகளாய் உள்ளன என்று நான் நினைக்கின்றேன். இருப்பினும், வலது புறத்தில் உள்ள நடுக்கட்டம் (“நம்மையே” என்பதன் கீழ் வருகிறது) இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கிறது. அவ்வசனப்பகுதிகள், தேவன் நம்மை சோதித்தறிக்கின்றார் என்பதற்கானவைகளாய் உள்ளன - இது நம்மையே நாம் சோதித்தறிய வேண்டும் என்பதை உறுதியாக்குகிறது.

குறிப்புகள்

¹குறிப்பாக நாம், வசனங்கள் 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்து முடிப்போம். தொடக்கத்தில் இவ்விரு வசனங்களும், ரோமாபுரியினால் எருசலேம் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தபோது ஒரு செலோத்தே “தீர்க்கதரிசியினால்” எழுதப்பட்டது என்ற கருத்து - இந்த உறுதிப்பாட்டிற்கு நிரூபணம் எதுவும் இல்லை என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும் - உதாரமான “கல்வியாளர்கள்” மத்தியில் கூறப்படுவது பிரபலமானதாக உள்ளது. G. B. கேயர்டு அவர்கள், “இந்த கோட்பாடு ஏற்பற்றது, பயனற்றது மற்றும் நகைப்பிற்குரியது” என்று முடிவுசெய்தார் (A Com-

mentary on the Revelation of St. John the Divine [London: Adam & Charles Black, 1996], 131). ²Milo Hadwin, *The Overcomers: Sermons on Revelation* (Arlington, Tex.: Mission Printing, n.d), 105. ³Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 140. ⁴Bruce M. Metzger, *Breaking the Code: Understanding the Book of Revelation* (Nashville: Abingdon Press, 1993), 68. ⁵Martin Kiddle, *The Revelation of St. John*, The Moffatt New Testament Commentary Series (New York: Harper & Brothers, Publishers, 1940), 174. இது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் “மிகமுக்கியமான” அதிகாரமாக சிலரால் கருதப்படுகிறது, ஏனென்றால், (1) இரண்டு சாட்சிகள் பற்றிய வரலாறு, இந்த முழுப்புத்தகத்திற்கும் தொகுப்புரையாகச் செயல்பட முடியும், மற்றும் (2) 11:15ல் வசனம் இந்தப் புத்தகத்தின் திறவுகோல் வசனம் என்று ஒரு சிலரால் கருதப்படுகிறது. ⁶H. L. Ellison, *1 Peter-Revelation*, Scripture Union Bible Study Books Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1969), 64. ⁷வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திற்குரிய மாறுபட்ட அணுகுமுறைகள் பற்றி, “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் உள்ள “நன்கு தொடங்கப்பட்டது பாதி முடிந்ததாக உள்ளது” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁸KJV வேதாகமத்தில் காணவும். எனது NASB வேதாகமப்பிரதியில் உள்ள பக்க ஓரக்குறிப்பு ஒன்று “Lit. reed” (நேரடி அர்த்தம்: “நாணல்”) என்று கூறுகிறது. யோவான் ஸ்நானனைப் பற்றி இயேசு கூறியபோது அவர் இதை வார்த்தையை பயன்படுத்தினார் (லூக்கா 7:24); ஆனால் இயேசு விவரித்த நாணல் என்பது வளையக்கூடியதாக இருந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1ல் குறிப்பிடப்பட்டது (“ஒரு கோலைப்போன்று”) விரைப்பானதாக இருந்தது. ⁹இந்த கோலை எசேக்கியேல் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டதான, ஆறுமூழும் அல்லது அதற்கு அதிகமான (சுமார் ஒன்பது அல்லது பத்து அடிகள்) நீளம் கொண்ட கோலுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும் (எசேக்கியேல் 40:5). ¹⁰இந்த “யாரோ ஒருவர்” என்பவர் 11:3ல் “என்னுடைய இரண்டு சாட்சிகளும் ...” என்று குறிப்பிடுகின்றார் என்ற உண்மையானது, தேவன் பேசுகின்றார் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. KJV வேதாகமத்தில் “and the angel stood, saying” என்றுள்ளது (இதைப் பற்றி, தமிழ் வேதாகமத்தில் “அப்பொழுது தேவதூதன் நின்று என்னை நோக்கி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது), ஆனால் கையெழுத்துப்பிரதிகளின் ஆதாரம் இந்தச் சொற்றொடரை விட்டுவிடுவதற்கு ஆதரவாகவே உள்ளன. இவர் கர்த்தருடைய பிரதிநிதியாக இருக்கச் சாத்தியக்கூறு உண்டு. இவர் யோவானுக்குத் தேவனுடைய அறிவுறுத்துதல்களைக் கொடுத்த பலத்த தூதராகவே இருந்தார்.

¹¹இது, டொபீஷியனின் நாட்களில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்டது என்ற நமது தேதியிடுதல் சரியானதாக உள்ளது என்பதை மெய்யாக்குகிறது. ¹²தேவாலயத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறிப்பிடப்படுகையில், ஏரோதின் தேவாலயத்தினுடைய வரைபடத்தில் அவற்றைக் குறிப்பிட்டு காண்பியுங்கள் (இப்பாடத்தில் அவ்வரைபடம் தரப்பட்டுள்ளது). 11:1, 2ன் உருவகமானது ஒரே பிரகாரத்தைக் கொண்டிருக்க ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் பிரகாரம் என்பது புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்ற கூற்றானது, இது ஏரோதின் ஆலயத்தில் இருந்த புறஜாதியாரின் பிரகாரம் என்பதே மிகவும் சரி என்பதுபோல ஒலிக்கிறது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தையோ அல்லது ஏரோதின் தேவாலயத்தையோ, எதைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், ஒரே விதமான கருத்துதான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ¹³Hieron என்பது தேவாலய வளாகம் முழுமைக்குமான கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. இவ்வார்த்தை மத்தேயு 4:5 மற்றும் யோவான் 2:14 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹⁴Naos என்ற வார்த்தை, தேவாலயத்தில் ஆசாரியர்கள்

மாத்திரம் பிரவேசிக்கக் கூடிய பரிசுத்தமான பகுதியைக் குறிப்பிடுவதற்கு, மத்தேயு 23:35; 27:51 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹⁵வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில், இரண்டு பீடங்களின் உருவகமும் கலக்கச் சாய்கின்றது. எனவே இந்தப் பீடத்தைப் பற்றிய மிகச்சரியான அடையாளப்படுத்துதல் என்பது சாத்தியமானதுமல்ல, இது முக்கியமானதுமல்ல. இவ்வசனத்தில் அனேகமாக, தூபபீடத்தின் உருவகமே விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கும். ஏனெனில் (1) இதுதான் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிற பீடமாக உள்ளது மற்றும் (2) யூதமக்களின் ஆராதனையில் மிகவும் இணைவு கொண்டிருந்த பீடமாக இருந்தது (தூபம் எரிக்கப்பட்ட வேளைகளில் அவர்கள் ஜெபிப்பதற்காக ஆலயத்தில் ஒன்றுகூடினர்). ¹⁶Naos என்பது “ஆலயம்” என்பதற்கான வார்த்தையாக இருப்பதால், அனேகமாக, ஆசாரியர்களின் உருவகம் விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளப்படுவதாக இருக்கலாம். எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் “ஆசாரியர்களாய்” இருக்கின்றனர் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் (1 பேதுரு 2:5, 9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:6; 5:10). ¹⁷KJV வேதாகமத்தை காணவும். Ethne என்பது இவ்விடத்தில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தையாகும், இதில் இருந்தே நாம், “ethnic groups” என்ற சொற்றொடரைப் பெறுகின்றோம். NASB வேதாகமம், பல வசனங்களில் இவ்வார்த்தையை (“புறஜாதியார்”) என்று மொழிபெயர்த்துள்ளது (எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு 4:15; நடபடிகள் 11:1). “ஜாதிகள்” என்பது பொதுமைச் சொற்றொடராக இருக்கலாம், ஆனால் இது வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் வழக்கம்போல், கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக கலகம் செய்பவர்களை குறிக்கிறது (11:18ஐக் காணவும்). இவ்விடத்திலும் அதே அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. ¹⁸புறஜாதியாரின் பிரகாரம் என்ற இடம் தான் இயேசு காசுக்காரர்களைத் துரத்திய இடமாய் இருந்தது (யோவான் 2:13-16). இது அனேகமாக “முதல் சவிசேஷப் பிரசங்கத்தின்” இடமாயிருந்திருக்கலாம் (லூக்கா 24:53; நடபடிகள் 2:1) மற்றும் இது நிச்சயமாகவே பேதுருவினால் பிரசங்கிக்கப்பட்ட இரண்டாவது பிரசங்கம் நிகழ்த்தப்பட்ட இடமாக இருந்தது (நடபடிகள் 3:3, 12). தொடக்ககால சபையானது சிலவேளைகளில் இங்கு ஒன்றுகூடியது (நடபடிகள் 5:12). ¹⁹இந்த நகரம், 11:8ன் “மகாநகரமாக”வே இருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது, இது அனேகமாக அவ்வாறுகூட இருக்கலாம். அவ்வாறு இருந்ததென்றால், இது தன்னை இன்னும் விவரிக்கும். மகா நகரம் பற்றிய குறிப்புகளுக்கு, “நீங்கள் மரிக்க விரும்பாமாய் இருக்கின்றீர்களா?” என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். ²⁰Caird, 131.

²¹J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 11. ²²Ibid, 88. ²³Alfred Plummer, “The Revelation of St. John the Divine,” in *The Pulpit Commentary*, vol. 22, *Epistles of Peter, John & Jude, The Revelation*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1950), 288. ²⁴Jim McGuiggan, *The Book of Revelation*, Looking Into the Bible Series (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 155. ²⁵1 கொரிந்தியர் 3 மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 6ன் “ஆலய” வசனப்பகுதிகள் சபை முழுமைக்கும் மற்றும் தனித்தனி உறுப்பினர்களுக்கும் நடைமுறை பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. உறுப்பினர்கள் சரீரத்தில் (சபையில்) அங்கமாயிருப்பதால், இதை ஒருவர் தனித்தனி உறுப்பினர்கள் ஆலயமாய் இருக்கின்றனர் என்றோ அல்லது சபையானது ஆலயமாக இருக்கிறது என்றோ, எப்படி நினைத்தாலும் பிரச்சனையில்லை, இவ்விரகருத்துக்களும் உண்மையானவைகளாகவே உள்ளன. ²⁶Kiddle, 180. ²⁷William Hendriksen, *More Than Conquerors* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1954), 153. ஹென்றிக்ஸென்

அவர்கள், இந்த முடிவை அடைந்ததற்கு ஆறு காரணங்களைத் தமது புத்தகத்தின் 154-55ம் பக்கங்களில் கொடுத்தார். ²⁸G. R. Beasley-Murray, *The Book of Revelation*, The New Century Bible Commentary Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1974), 182. See Morris, 142; Eugene H. Peterson, *Reversed Thunder* (San Francisco: HarperCollins Publishers, 1988), 111; William Barclay, *The Revelation of John*, vol. 2, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 68. ²⁹வசனங்கள் 1, 2 ஆகியவை, பூமியின் மீதும் கடலின் மீதும் நின்றுகொண்டிருந்த பலத்த தூதனுடைய கையில் இருந்த புத்தகத்தை யோவான் வாங்கிய தரிசனத்தின் (10:8, 9) தொடர்ச்சியாக உள்ளன. ³⁰11:19; 16:17ஆ ஆகியவற்றைக் காணவும். மேலும் 14:17; 15:5 ஆகியவற்றையும் காணவும்.

³¹Caird, 130. ³²எருசலேமில் பொருட்களால் ஆன ஒரு தேவலாயம் மீண்டும் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதை “நிரூபிக்க,” ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்களில் பலர் எசேக்கியேலின் தரிசனத்தை பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்களின் விவாதம் பின்வருமாறு சொல்லுகிறது: “ஏரோதின் ஆலயமானது எசேக்கியேலின் தரிசனத்தில் இருந்தது போன்று மிகச்சரியாயிருந்ததில்லை, எனவே அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இன்னமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை - ஆனால் ஒருநாளில் அது நிறைவேற்றப்படும்.” எசேக்கியேலின் தரிசனம் குறித்த நீளமான கலந்துரையாலுக்கு இவ்விடத்தில் நேரமும் இடமும் என்னை அனுமதிப்பதில்லை, ஆனால் பின்வரும் கருத்துக்களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: (1) எசேக்கியேலின் தரிசனத்தினுடைய மொழிநடை அடையாளத்துவமானதாக உள்ளது. இதை நேரடியான அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. (2) செருபாபேலின் ஆலயம் (இது பிற்பாடு ஏரோதினால் மேம்படுத்தப்பட்டது) இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதி நிறைவேற்றமாயிருந்தது, ஆனால் இவ்வசனப்பகுதி, முடிவான நிறைவேற்றத்தை சபையிலும் (பூமியில் ஆவிக்குரிய ஆலயம்) பரலோகத்திலும் (பரலோகத்திற்குரிய ஆலயம்) கண்டறிகிறது. (3) ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள், எருசலேமில் ஏதாவதொரு ஆலயம் போன்ற கட்டிடம் கட்டமைக்கப்படுதல் பற்றி உணர்வெழுச்சி அடைகின்றனர். இது, அவர்கள் எசேக்கியேல் புத்தகத்தின் மிகச்சரியான விபரங்கள் அவசியமானவைகளாய் உள்ளன என்று உண்மையில் நம்புவதில்லை என்று நிரூபிக்கிறது. இந்த சீரற்ற தன்மையானது எசேக்கியேலின் புத்தகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு விபரத்துடனும் ஏரோதின் ஆலயம் உடன்பட்டிருப்பதில்லை என்ற அவர்களின் விவாதத்தை அழிக்கிறது. ³³Caird, 130. (வெளிப்படுத்துதலைக் கொடுத்த) கர்த்தர் தமது சொந்த முடிவுகளுக்கேற்ப “இதைத் தழுவிக்கொண்டார்” என்று நாம் மிகவும் சரியாகக் கூறலாம். ³⁴NASB வேதாகமத்தின் எனது பிரதியானது பக்க ஓரக்குறிப்பில் “Lit. throw out” [நேரடி அர்த்தம்: “வெளியே எறிதல்”] என்று கூறுகிறது. ³⁵லூக்கா 21:24ல் உள்ள “புறஜாதியார்” என்பது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:2ல் (ஆங்கில வேதாகமத்தில்) “nations” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அதே வார்த்தையாக உள்ளது. இதேபோன்ற கூற்று தானியேல் 8:13லும் காணப்படுகிறது, இது “பரிசுத்த ஸ்தலம் மிதிக்கப்படுதல்” பற்றிப் பேசுகிறது. சிலர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:1, 2 வசனப்பகுதியானது, லூக்கா 21:24 மற்றும் தானியேல் 8:13ல் உள்ள அதே விஷயத்தை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்ற கருத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கின்றனர், ஆனால் இவற்றிற்கிடையில் முக்கியமான வேறுபாடுகள் உள்ளன: தானியேல் 8ல், தேவாலயம் பரிசுத்த குலைச்சலாக்கப்படுவதை குறிக்கிறது, லூக்கா 21 தேவாலயத்தின் அழிவைக் குறிக்கிறது; ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11, தேவாலயம் தேவனால் பாதுகாக்கப்படுதலைப் பற்றிப் பேசுகிறது. தானியேல் 8ம் லூக்கா 21ம் பொருட்களால் கட்டப்பட்ட ஆலயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதே

வேளையில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11 ஆவிக்குரிய ஆலயத்தை (சபையை)ப் பற்றிப் பேசுகிறது. ³⁶“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 2” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் 144,000 பேர் முத்திரையிடப்படுதல் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும். முத்திரையிடப்படுதலை அளவிடப்படுதலுடன் ஒப்பிடுதல் ஆர்வத்திற்கு உரியதாயிருக்கிறது: (1) முத்திரையிடப்பட்ட 144,000 பேர் ஆவிக்குரிய யூதர்களாய் (கிறிஸ்தவர்களாய்) இருந்தனர், அதே வேளையில் அளவிடப்பட்டது ஆவிக்குரிய யூதர்களின் ஆலயமாக (சபையாக) இருந்தது. (2) 144,000 பேர் எண்ணப்படுவதால் அளவிடப்பட்டனர்; ஆலயம் ஒரு அளவுகோலினால் அளவிடப்பட்டது. (3) இவ்விரு விஷயங்களிலும், பாதுகாப்பு என்பதே முதன்மையான நோக்கமாயிருந்தது. ³⁷“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன!” என்ற பாடத்தில் காணவும். ³⁸நாற்பத்திரண்டு மாதங்களுடன் ஏதாவது தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடிய அல்லது தொடர்பற்றதாக உள்ள, 3¹/₂ ஆண்டுகள் பற்றிய பல்வேறு கால அளவுகளை விளக்கவுரைகள் பட்டியலிடுகின்றன: தீர்க்கதரிசியான எலியா 3¹/₂ ஆண்டுகள் போஷிக்கப்பட்டார் (1 இராஜாக்கள் 17:1-5; யாக்கோபு 5:17; லூக்கா 4:25). சிதேக்கியாவின் கலகத்திற்குப் பாபிலோனியரின் பதில்செயல் சுமார் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் நீடித்தது (எரேமியா 52). அந்தியோக்கு எப்பிபெனேஸுக்கு எதிரான மக்காபேயரின் கலகத்தில், அந்தியோக்குவால் தேவாலயம் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கப்பட்டதில் இருந்து, யூதாஸ் மக்காபேயரின் கீழ் தேவாலயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டு மீளக்கட்டுவிக்கப்பட்டது வரையில் சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் காலம் ஆயிற்று. எருசலேமை ரோமர்கள் சுமார் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் முற்றுகையிட்டனர். இவையாவற்றையுமே அல்லது இவற்றில் ஒரு பகுதியையே நங்கள் குறிப்பிட விரும்பலாம் அல்லது விரும்பாதிருக்கலாம். இருப்பினும் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் நேரடி அர்த்தத்திலான ஒரு காலவேளையை - “கிறிஸ்தவ யுகத்தின் முழுமையான காலவேளை” உள்ளிட, எந்த ஒரு நேரடியான காலவேளையையும் - அடையாளப்படுத்துகிறது என்று நினைத்தலின் வலைப்பொறியைப் பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். (நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் கிறிஸ்தவ யுகம் முழுவதையும் அடையாளப்படுத்தும் என்ற உண்மை சத்தியமாக உள்ளது, ஆனால் இதைக் கிறிஸ்தவ யுகம் என்றோ அல்லது இதைப் போன்றதென்றோ நினைக்காதிருத்தல் நல்லது.) ³⁹ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், (1) 3¹/₂ ஆண்டுகள் நேரடி அர்த்தத்தைக் குறிக்கிறது என்ற கருத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர், பின்பு அவர்கள் (2) வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் இரண்டு 3¹/₂ ஆண்டுகள் உள்ளன என்று வலியுறுத்துகின்றனர்: மிருகம் வருவதற்கு முன்பு ஒன்றும் மிருகம் வந்த பின்பு ஒன்றும் (இது அவர்களின் கற்பனையாக ஏழு ஆண்டுகள் உபத்திரவத்திற்கு ஒன்றுகூடுகிறது). நாம், (1) 3¹/₂ ஆண்டுகளின் குறிப்புகள் அடையாளத்துவமானவைகள், மற்றும் (2) இவையாவும் ஒரேவிதமான கருத்தையே கொண்டுள்ளன (அதாவது, அடையாளத்துவத்தில் இவை யாவையும், “ஒரு கால அளவையே எடுத்துரைக்கின்றன”) என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்துவோம். ⁴⁰யூதர் 360 நாட்கள் கொண்ட ஆண்டைக் கணக்கிட்டார். (அவர் தமது நாட்காட்டியை சூரிய ஆண்டுகளுக்கு இணையாகக் கொண்டுவருவதற்காக, காலமுறைப்படி - 2வது ஆதார் என்ற - நாட்காட்டிக்குள்ளான மாதத்தைக் கூட்டினார்)” (McGuiggan, 156).

⁴¹இந்த சொல்விளக்கம் தானியேலின் புத்தகத்தில் முதன்முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது (தானியேல் 7:25; 12:7 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

⁴²McGuiggan, 156. ⁴³அதாவது, இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலின் தர அளவைகள் சிலவற்றைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ⁴⁴புதிய ஏற்பாட்டில் சாதாரணமாக -

சபைக்குள் அல்லது உலகத்திற்குள் என்ற - இரு இடங்கள் மாத்திரமே ஒரு நாள் இருக்கக் கூடிய இடங்கள் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது (உதாரணமாக, கொலோசெயர் 1:13ஐக் காணவும்). ⁴⁵Kiddle, 189. ⁴⁶Hendriksen, 154. ⁴⁷இந்த நிலைப்பாட்டைப் பற்றிய எனது மிக எளிமைப்படுத்துதல் இதற்கு நியாயம் செய்திருக்கவில்லை. இந்த நிலைப்பாடு பற்றிய பிற பாடங்களுக்கு, Homer Hailey, *Revelation: An Introduction and Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1979), 251; Morris, 146-47; Caird, 132 ஆகிய புத்தகங்களில் காணவும். ⁴⁸ஜட்லோனியாவில் எனது வகுப்பிற்கு நான் இந்த விளக்கத்தைச் சுருக்கமாக விவரிக்க முயற்சி செய்தபோது, புரிந்துகொள்ளாத பார்வைகளை மாத்திரமே நான் பெற்றேன். இந்தப் பாடக் கருத்துக்களை நீங்கள் ஒரு வகுப்பில் பயன்படுத்தினால், நீங்கள் பின்வரும் இரண்டில் ஒன்றைச் செய்யும்படி நான் பரிந்துரைக்கின்றேன்: (1) இந்தத் சாத்தியக்கூற்றின்மீது அதிகமான நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அல்லது (2) “மற்ற சாத்தியக்கூறுகளும் உள்ளன” என்று மாத்திரம் கூறிவிட்டு இந்த நிலைப்பாட்டை விவரிக்க முயற்சி செய்யாமல் கடந்து விடுங்கள். இது ஒரு திறவுகோல் கருத்தல்ல. ⁴⁹“பரிசுத்த நகரம்” என்ற சபையின் வகையொன்றை இது ஏற்படுத்துகிறது என்பது இதன் பலமும் பலவீனமுமாக உள்ளது. இது ஒரு பலமாகக் கருதப்பட முடியும். உலகப்பிரகாரமான எருசலேம் என்பது தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களில் இனியும் ஒரு பாகமாக இருப்பதில்லை, ஆனால் “மேலான எருசலேம்” அவ்வாறு இருக்கிறது (கலாத்தியர் 4:26; எபிரெயர் 12:22ஐக் காணவும்). இதற்கு மறுபுறத்தில், வசனம் 8ல் உள்ள “மகா நகரம்” என்பது அதே நகரத்தைக் குறிக்கிறது என்றால் இது திட்டவாட்டமாகப் பலவீனமாகவே உள்ளது. வசனம் 8ல் உள்ள “மகா நகரம்” என்பது சபைக்கல்ல, ஆனால் பாபிலோனுக்கு/ரோமாபுரிக்குத் திட்டவாட்டமான குறிப்பாக உள்ளது. (இந்த புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் காணப்படும் “நீங்கள் மரிக்க விருப்பமாய் இருக்கின்றீர்களா?” என்ற பாடத்தில் வசனம் 8க்கான விளக்கங்களைக் காணவும்.) ⁵⁰“இனிப்பும் கசப்பும்” என்ற முன்புள்ள பாடத்தில் காணவும்.

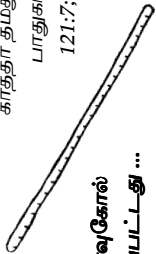
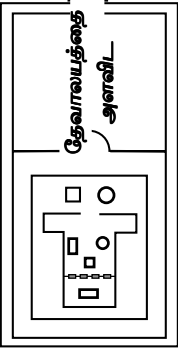
⁵¹Hailey, 252. ⁵²Eldred Echols, *Haven't You Heard? There's a WAR Going On!: Unlocking the Code to Revelation* (Fort Worth, Tex.: Sweet Publishing, 1995), 182. ⁵³Ibid., 181. ⁵⁴David Roper, *Voices Crying in the Wilderness* (Salisbury [Adelaide], South Australia: Restoration Publications, 1979). ⁵⁵Quoted in Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7,700 Illustrations* (Rockville, Md.: Assurance Publishers, 1979), 442. ⁵⁶இந்தப் பாடம் ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், உரையைக் கேட்பவர்களை, அவர்கள் இயேசுவுக்குள் முழுக்காட்டுதல் பெற்றுள்ளனரா இல்லையா என்று தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொள்வதின் மூலம் சோதித்தறிதலைத் தொடங்கும்படி ஊக்கப்படுத்துங்கள் (மாற்கு 16:16) - ஒருவேளை அவர்கள் பெற்றிருந்தால், அவர்கள் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனரா இல்லையா என்பதை சோதிக்கும்படி ஊக்கப்படுத்துங்கள் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10). அவர்களின் சோதித்தறிதலானது ஆவிக்குரிய தேவைகளை வெளிப்படுத்திற்று என்றால், உடனே அவைபற்றிக் கவனம் செலுத்தும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல்

ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. ஆறாம் எக்காளம் மற்றும் ஏழாம் எக்காளம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள இடையிசையின் நோக்கத்தை மறுகண்ணோட்டம் இடவும்.
2. இந்தப்பாடத்தின்படி, அதிகாரம் 11 இவ்வளவு கடினமானதாக தோன்றுவதாவது ஏன்?
3. ஏரோதின் ஆலயத்தில் இருந்த பல்வேறு பகுதிகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும், அதில் புறஜாதியாரின் பிரகாரத்திற்கு விசேஷித்த கவனம் தரவும்.
4. 11:1, 2 வசனங்கள் தேவாலயம் என்று அழைக்கப்பட்ட பொருட்களால் ஆன கட்டிடத்தைக் குறிக்கிறதா?
5. “தேவாலயம்” என்பது எதைக் குறிக்கிறது?
6. இவ்வசனப்பகுதியில் “அளவிடுதல்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? சிலவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக அவற்றை அளவிடுதல் பற்றிப் பிற விவரிப்புகளை உங்களால் நினைக்க முடிகிறதா?
7. “நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? இந்த எண்ணானது “3¹/₂” என்ற அடையாளத்துவ எண்ணுடன் எவ்வாறு தொடர்புடையதாயிருக்கிறது? வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “3¹/₂” என்பதன் தனிச்சிறப்பு என்ன? வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “3¹/₂” என்ற எண் விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ள வேறு சில வழிகள் யாவை?
8. “பிரகாரம்” மற்றும் “பரிசுத்த நகரம்” என்பவற்றின் சாத்தியக்கூறான அர்த்தங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும். 11:1, 2ன் அடிப்படைச் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, இவைகள் எவற்றைக் குறிக்கின்றன என்பதை மிகச்சரியாக நாம் அறியவேண்டுமா?
9. அளவிடுதலில் தேவனுடைய தர அளவையாக இருப்பது எது?
10. அளவிடும்படி யோவானுக்குக் கூறப்பட்ட மூன்று விஷயங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடவும்.
11. சுயசோதித்தறிதலின் முக்கியத்துவத்தைக் கலந்துரையாடவும்.

நேவாலயத்தை அளவிடுதல் [11:1, 2]

தரிசனம்	அர்த்தம்	நடைமுறைப்பயன்பாடு
<p style="text-align: center;">யோவானுக்கு ...</p> 	<p style="text-align: center;">அர்த்தம்</p> <p style="text-align: center;">தேவனுடைய ஊழியக்காரன் (லெவி. 1:1, 2)</p>	<p style="text-align: center;">நாம் யாவரும் ... (ரோம. 14:12)</p>
<p style="text-align: center;">கர்த்தர் தமது மக்களைப் பாதுகாப்பார் (சங். 121:7; 2 தெசு. 3:3; 1 பேது. 1:5)</p> <p style="text-align: center;">அளவுகோல் தரப்பட்டது ...</p> 	<p style="text-align: center;">தேவனுடைய வசனம் (யோவா. 12:48; 2 பேது. 1:3)</p>	<p style="text-align: center;">ஆய்வு செய்ய வேண்டும் ... (4ல. 3:40; 1 கொரி. 11:28; 2 கொரி. 13:5)</p>
<p style="text-align: center;">தேவாலயத்தை அளவிட</p> 	<p style="text-align: center;">தேவனுடைய மக்கள் (சபை) (1 கொரி. 3:16; 2 கொரி. 6:16; எபே. 2:21; 1 பேது. 2:5)</p>	<p style="text-align: center;">நம்மையே (சங். 26:2; எரே. 12:3; 1 கொரி. 4:4; 1 தெசு. 2:4)</p>

நாம் அளவுக்கேற்றபடி இருக்கின்றோமா?

தேவாலயத்தை அளவிடுதல் (11:1, 2)